

The image shows the interior of the Pniëlkerk church. The space is characterized by its warm wooden elements, including the ceiling and the pews. A large, multi-paned stained glass window on the left wall allows natural light to fill the space, casting colorful patterns. The right wall is made of dark wood with a grid of small, square openings. Several smaller stained glass windows are visible on the right wall. The pews are arranged in rows, and the overall atmosphere is serene and modern.

Pniëlkerk, Rembrandtlaan 352 Almelo

Waardestelling

Zwolle, juli 2025

Inhoudsopgave

Algemene gegevens	3
1. Stedenbouwkundige context	5
2. Architectuurhistorische context	7
3. Cultuurhistorische context	15
4. Waardering	16
Bronnen	17
Fotobijlage	18
Bouwtekeningen	32
Colofon	39

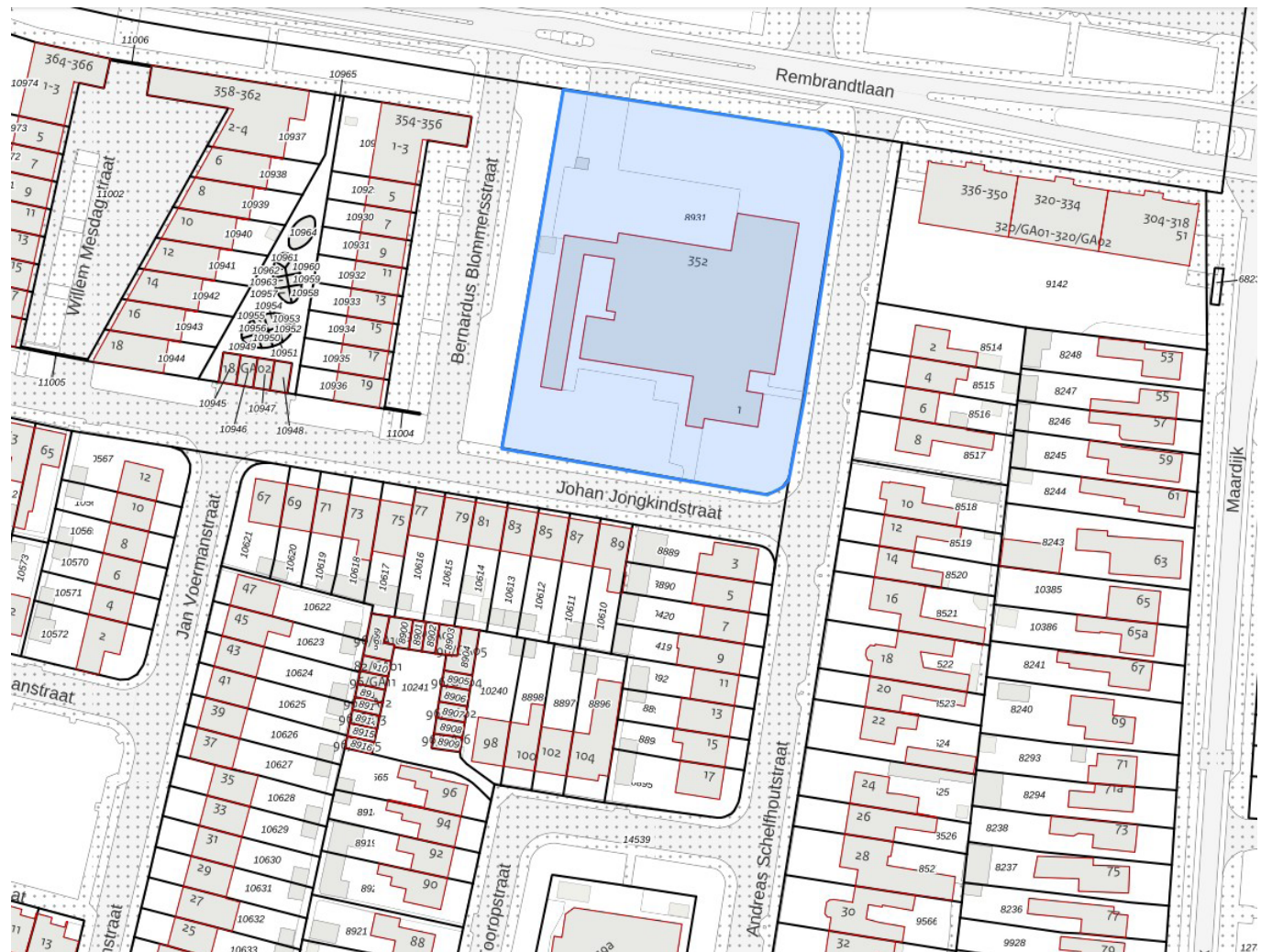
Algemene gegevens

Pniëlkerk

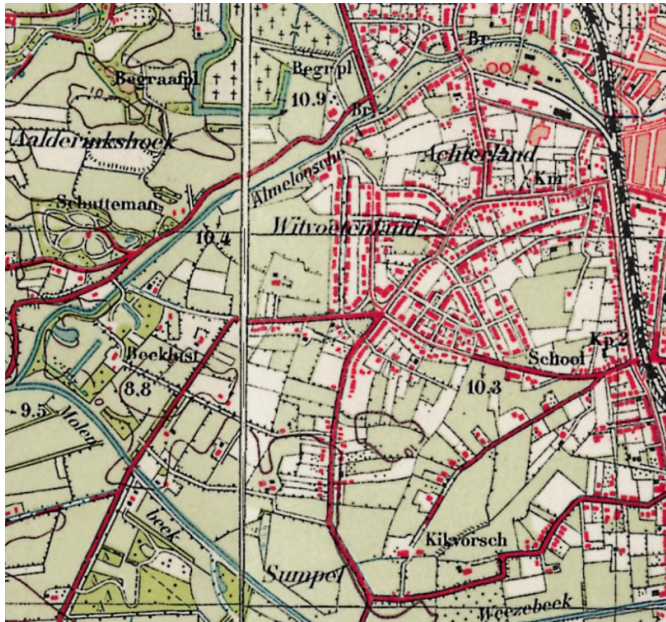
Rembrandtlaan 352

7606 GX Almelo

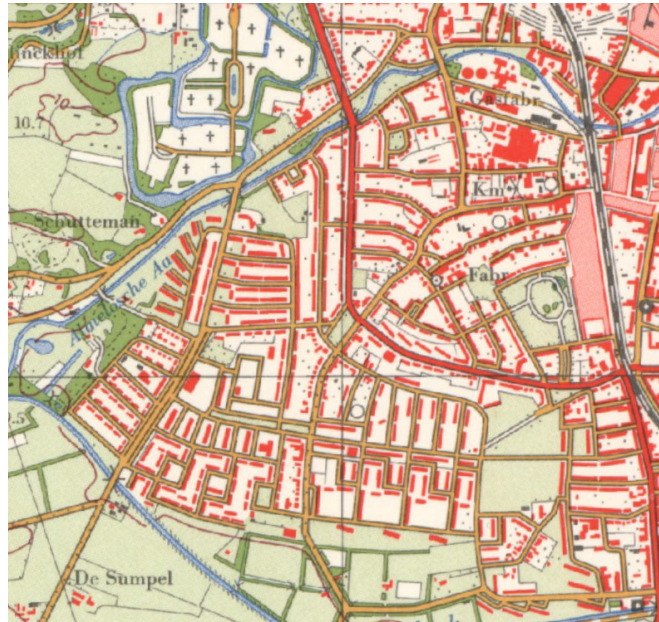
Kadastraal: AML01-H-8931

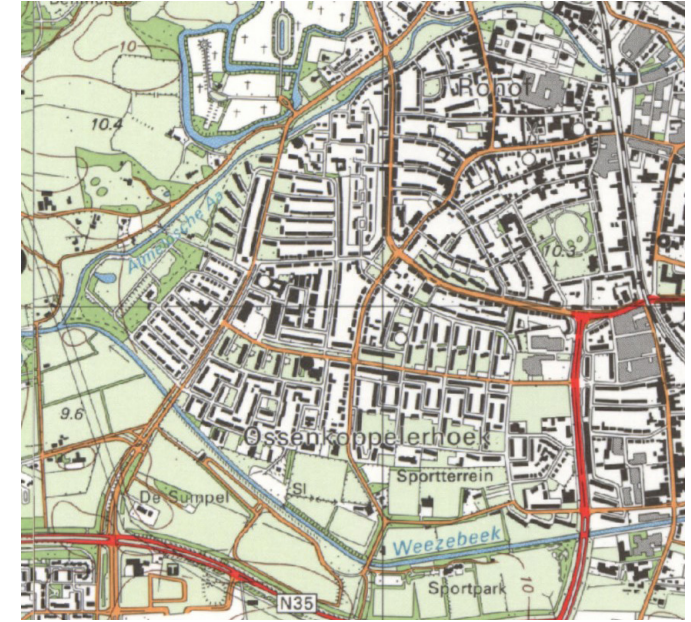
Afb. 1 Kadastrale situatie Rembrandtlaan 352, perceel H 8931. (perceelloep.nl)

Afb. 2 Tot ca. 1950: Landelijk gebied.

Afb. 3 Ca. 1950-1960: Aanleg woonwijk.

Afb. 4 Ca 1990: De wijk wordt steeds meer verdicht.

Afb. 5 Ca. 2000: Grondgebondenwoningen links van kerk gewijzigd.

Afb. 6 Huidige situatie van de Pniëlkerk, op wijkniveau. (Google Maps.)

Afb. 7 Huidige situatie op perceelsniveau (Google Maps).

1. Stedenbouwkundige context

De Pniëlkerk kerk met nevenruimten is in 1964 als Gereformeerde kerk gebouwd, naar ontwerp van de architect Cees J. Groen. De kerk is centraal gelegen in de wijk Ossenkoppelerhoek, aan de Rembrandtlaan 352, in het zuidwesten van Almelo. Ossenkoppelerhoek wordt begrenst door de Almelse Aa in het westen, de Weezebeek en de wegen Nachtegaalstraat/Schoolstraat in het zuiden en de Burgemeester Raveslootsingel in het oosten.

De wijk werd grotendeels in de jaren '50 en '60 van de twintigste eeuw gebouwd in een nog relatief open en landelijk gebied ten zuiden van de kern Almelo. De Ossenkoppelerhoek is een voorbeeld bij uitstek van een woonwijk uit de Wederopbouwperiode: de toenmalige ideeën over een prettige woonomgeving zijn hier duidelijk toegepast. De opzet van de wijk is geworteld in de Wijkgedachte. Dit planmatige instrument zette de woonwijk centraal in een hiërarchische ordening van woonblokken, buurten en wijken. De menselijke schaal van de woonwijk, het uitgebreide groen en de situering van voorzieningen, zoals buurthuizen, kerken en winkelcentra boden een omgeving waarin het gemeenschapsbesef zich kon ontwikkelen.

De Rembrandtlaan vormt binnen de wijk een van de belangrijkste oost-west verbindingen, herkenbaar de groenstroken langs de laan, deels voorzien van bomen.

De belangrijkste noord-zuid verbinding is de Maardijk, een oude doorgaande weg die in het stedenbouwkundig plan is opgenomen. De structuur van de wijk is gebaseerd op het assenkruis van beide. De wijk met voornamelijk laagbouw is verder veelal ingedeeld met voor de Wederopbouw karakteristieke bouwblokken met open hoeken. Portiekflats zijn aan of in de buurt van de Rembrandtlaan geplaatst. In het noordoostelijke kwartier van de wijk ten noorden van de Rembrandtlaan zijn portiekflats opgenomen in de kenmerkende stempelstructuur: de structuur van een flat met een ruime hoeveelheid openbaar groen en ten noorden daarvan twee stroken met eengezinswoningen wordt als een stempel een aantal keer herhaald. Vermeldenswaardig en kenmerkend voor een Wederopbouwwijk zijn de sportvelden aan de zuidzijde.

Door de jaren heen zijn de open, vaak groene ruimtes in de wijk steeds meer verdicht en is bebouwing vervangen. De wijk is in ontwikkeling en zal de komende jaren nog verder transformeren.

Ontworpen als stedenbouwkundig en beeldbepalend accent is de centrale ligging van de Pniëlkerk, aan een van de assen in de wijk, vlakbij het kruispunt van die twee, karakteristiek. De kerk is in het zuidwestelijke kwartier van de wijk net naast het kruispunt gepositioneerd. De losstaande toren op het groene voorplein maakt de kerk ook van wat verder af herkenbaar is.

Afb. 8 Vooraanzicht Pniëlkerk (Google Streetview)

2. Architectuurhistorische context

Typologie

Het ensemble is centraal op het perceel gesitueerd. Door het groene voorplein is een toegangsweg aangelegd naar een geplaveid plein met parkeerplaatsen voor de kerk. De toren staat aan de toegangsweg. Het ensemble is samengesteld uit een relatief hoog, rechthoekig, plat afgedekt kerkgebouw met de kerkzaal. De eveneens plat afgedekte nevenruimten zijn in een haakvorm daaromheen gepositioneerd.

De kerkzaal is ingedeeld met het altaar aan de westzijde en het balkon met orgel aan de oostzijde.

De looproute naar de kerk vanaf de parkeerplaats is voor de kerk langs naar het toegangsportaal links (noordoostzijde) voor de kerkzaal. Het portaal sluit aan op een grote hal met garderobe. De nevenruimten waren aan de zuidzijde ingedeeld met twee vergaderruimten, een kleine keuken en een kerkeraadskamer. In 1985 is een van de vergaderruimten uitgebreid tot een ontmoetingsruimte.

Rechts naast de kerk is een luifel met fietsenstalling geplaatst.

De kosterswoning aan de Johan Jongkindstraat heeft een garagepad aan deze straat en de voordeur aan de Andreas Schelfstraat. Oorspronkelijk was de woning via een tussenlid met de bovengenoemde kleine keuken en een onbenoemde ruimte verbonden met de kerk. Bij de verbouwing in 1985 is de tussenlidruimte uitgebouwd en ingericht als keuken en technische ruimte voor de kerk. De plat afgedekte woning is verder ingedeeld met woonkamer en keuken op de begane grond en slaapkamers en badkamer op de verdieping.

De hoofddraagconstructie van het ensemble is een betonskelet met aan de buiten- en binnenzijde voorzien van een gemetseld blad met een deels een lichtbruine/ oranje pseudo-handvormbaksteen in een staand klezorenverband. De volumes zijn afgedekt met houten balklagen. De toren is uitgevoerd in halfsteensverband.

Afb. 9 Glasstrookjes, op de ruit gelijmd, met op de dwarsligger de tekens 'Christus' en 'Omega'.

Afb. 10 Glasstrookjes op de ruit gelijmd.

Afb. 11 Kosterswoning aan de Johan Jongkindstraat.

Afb. 12 De slanke hoge klokkentoren die los op het kavel staat met geheel bovenin de genoemde luidklok.

Architectonische verschijningsvorm

Exterieur

Kenmerkend voor het kerkensemble in modernistische bouwstijl zijn de plat afgedekte blokvormige volumes met de kerkzaal in het grootste en meest opvallende volume. De volumes zijn voorzien van een brede dakrand van de voor de Wederopbouw karakteristieke betonnen ribbelplaten. Bovendien is kenmerkend dat aan de vensters de functies van de achterliggende ruimten zijn af te lezen.

In de noordelijke (straat)gevel van de kerkzaal is een groot raam geplaatst dat licht werpt op het liturgisch centrum. De rechthoekige en langwerpige ramen in dezelfde gevel zijn vooral bedoeld om te helpen bij het lezen van het Schrift, niet voor het contact met buiten. Naast het grote raam is een houten kruis aangebracht, oorspronkelijk was hier ook de naam van de kerk in smeedijzeren letters aan de muur bevestigd. Onder het linker brede raam is in grintbeton het Christusmonogram geplaatst. In de oostelijke kopgevel die boven de nevenruimten uitsteekt is een tweede groot raam geplaatst dat in vieren wordt verdeeld door middel van een staander en ligger in de vorm van een kruis. Op de ligger zijn losse letters aangebracht: X Ω X Ω X, verwijzend naar Christus Omega, Jezus als het begin en einde en zijn alom doordringende aanwezigheid.

De verticale raamstrook tussen de west- en de zuidgevel geeft, net als de omgaande raamstrook langs de brede dakrand, de kloeki kerkzaal een bepaalde luchtigheid. De strookjes gekleurd glas die op de ruiten aan de noord- en noordoostgevel zijn gelijmd, dragen daar ook aan bij. Het is vooralsnog niet bekend of hierbij een kunstenaar is betrokken.

Het toegangsportaal is rank en met veel glas vormgegeven; de deuren zijn van hout. De foyer wordt van licht voorzien door drie voor de Wederopbouw karakteristieke houten glaspuien in de westgevel die iets naar achter zijn geplaatst, waarmee een ondiepe luifel is gecreeerd, ondersteund door vijf slanke stalen pijlers. De ramen zijn uitgevoerd in staal en donker geschilderd.

Aan deze zijde is de kerkeraadskamer te herkennen aan drie driedelige vensters met een vast vierkant en wit geschilderd middendeel en daarboven en daaronder een donker geschilderd raam.

De overige nevenruimten worden, net als de glaspui in de foyer van licht voorzien door de karakteristieke houten glaspuien.

De kosterwoning

De kosterwoning kenmerkt zich door de bakstenen kopgevels en de houten glaspuien aan de zuidzijde. De wit geschilderde puin zijn voorzien van donkergroene ramen en in dezelfde kleur borstweringen. Tegen de rechter slaapkamer is een betonnen balkon geplaatst.

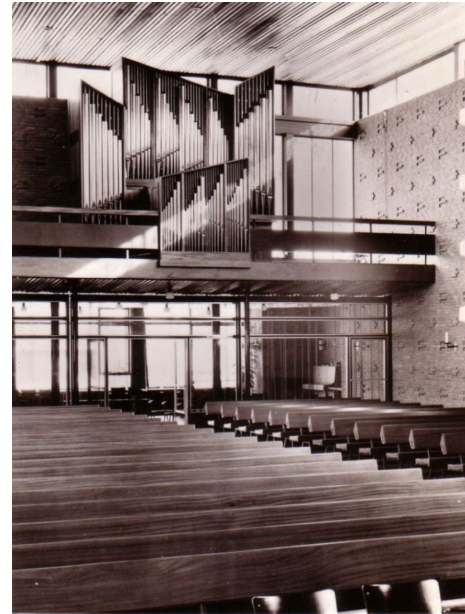
Het tussenlid is met (vernieuwde) donkergroen geschilderde houten schroten afgewerkt.

De toren

De toren is als een op zichzelf staand element voor het kerkgebouw geplaatst en hij begrenst door deze positionering het geplaveide voorplein. Hij is aan twee zijden geheel open, waardoor de toren dezelfde luchtigheid als de kerkzaal heeft. Om voldoende stijfheid te verkrijgen en de twee muren te koppelen zijn er enkele betonnen liggers. Vanuit esthetisch oogpunt zijn de betonnen balken in het midden van de (geringe) overspanning ingesnoerd. Middels stalen sporten, welke in de muur zijn ingemetseld, kan het klokkenstoeltje bereikt worden, waar een luidklok hangt die de naam Arno kreeg, vernoemd naar een jong overleden zoon van het echtpaar Norbruis dat de klok schonk.

Afb. 13 *Interieur kerkzaal richting altaar en richting orgelbalkon.*

Afb. 15 *Het Van Leeuwenorgel in de beginjaren.*

Afb. 14 *De kerkzaal als hoge, vrij indeelbare en sobere ruimte toen deze nog in gebruik was. (foto Reliwiki)*

Interieur

Het interieur is zowel met betrekking tot de aankleding als tot de indeling grotendeels gaaf, met uitzondering van het liturgisch centrum en de vloerafwerking van de nevenruimten.

Het toegangsportaal is voorzien van donkere natuurstenen tegels, die zijn doorgezet in de foyer. In het portaal is een natuurstenen plaat ingemetseld met daarop uitgespaard: PNIËLKERK, IN HET, JAAR ONZES HEEREN, 1964. Een houten glaspui met klapdueren leidden naar de foyer, die van een laminaatvloer is voorzien. Vervolgens leiden klapdeuren in een houten glaspui naar de kerkzaal.

De kerkzaal heeft een indrukwekkende hoogte en vrije overspanning. De toegang vanuit de foyer naar de kerkzaal is onder het orgelbalkon in een glazen wand geplaatst. Passend voor de gewenste ingetogen vormgeving van de Gereformeerde kerk is het interieur van de kerkzaal sober vormgegeven. De gemetselde wanden zijn voorzien van een gemetseld reliëf. De wand achter het liturgisch centrum is voorzien van een zaagtandmotief, de andere wanden hebben een motief van drie uitgemetselde bakstenen, regelmatig verspreid over de wanden. De vloer is uitgevoerd in grintbeton. Het liturgisch centrum was meeontworpen, maar is inmiddels grotendeels verloren gegaan. De avondmaalstafel en een restant van het doopvont staan op een podium van drie treden, voorzien van linoleum tegels.

De avondmaalstafel is ruim uit het midden geplaatst. De positionering van de banken is hierop aangepast; het looppad is uitgelijnd op de tafel. Hierdoor is de linker rij houten banken smaller dan de rechter rij houten banken. De banken zijn voorzien van een uitschuifstelsel om meer zitplaatsen te creëren. De eerste twee rijen zijn stoelen.

Het balkon is bereikbaar via een zwarte metalen spilltrap en voorzien van een deels metalen en deels houten balustrade. Het orgel was in lijn met het altaar geplaatst, maar is reeds verwijderd. Het plafond is voorzien van houten schroten met spotjes. De hanglampen langs de zuidelijke wand zijn oorspronkelijk.

Op het moment van bezoek was de kerk al grotendeels leeg en was het liturgisch centrum niet meer compleet. Het marmer van de kansel is gebruikt bij de herinrichting van de Grote Kerk, waar de diensten in het vervolg zullen plaatsvinden.

In de nevenruimten is deels de oorspronkelijke indeling nog te herkennen, een groot deel is aangepast bij de verbouwing in 1985, zoals de keuken met het uitgifteluis. De oorspronkelijke afwerking is te herkennen aan de in het zicht gelaten bakstenen wanden. Een aantal wanden is gepleisterd. De ruimten zijn van een standaard verlaagd plafond voorzien, met uitzondering van de ontmoetingsruimte, daar zijn structuurplaten aangebracht.

Vermoedelijk oorspronkelijk linoleum op de vloeren, tegenwoordig vervangen met laminaat, gedeeltelijk voor tapijt.

Orgel

De firma Willem van Leeuwen Gzn. bouwde in 1965 een nieuw orgel met Hoofd- en Rugwerk voor de Gereformeerde Pniëlkerk te Almelo. Adviseur bij de bouw was dhr. H.J. Brilman, organist van de Grote Kerk in Almelo. Het werd op vrijdag 8 oktober 1965 in gebruik genomen. Hierbij werd het bespeeld door de heer H.J. Brilman, terwijl tevens werd gezongen door het Gereformeerd Kerkkoor o.l.v. dhr. J. Heersping. Bij de oplevering waren drie stemmen nog niet geplaatst.

Op vrijdag 6 december 2024 werd ook het tweeklaviers Van Leeuwenorgel uit de Pniëlkerk verkocht. In januari 2025 is het orgel gedemonteerd en via een vertegenwoordiger in Portugal verscheept naar de Azoren. Daar krijgt het een plaats in een kerk. De kosten voor de aankoop van het orgel door De Gereformeerde Kerk te Almelo bedroegen begin zestiger jaren fl. 55.000. De verkoopprijs van het orgel bedroeg € 44.075 (= fl. 20.000). "Dat valt tegen, maar er is internationaal helaas een zeer groot aanbod van kerkorgels, doordat er heel veel kerken worden gesloten of herbested".

De architect

In 1963 krijgt Architect Cees J. Groen de opdracht om een Gereformeerde kerk te ontwerpen voor de wijk Ossenkoppelerhoek. Hij ontwerpt een kerk in modernistische bouwstijl. Deze bouwstijl is kenmerkend voor het oeuvre van Groen. Cees Groen werd geboren in Rotterdam in 1918 en overleed in Emmen in 2016 op 98-jarige leeftijd.

Groenaanleg

De foto van vlak na de oplevering laat zien dat de groenaanleg rondom het ensemble karakteristiek voor die tijd was. Het groene voorplein was net als nu voorzien van gras en rechts naast de kerk was een groot vak met struiken aangelegd, vermoedelijk meidoorn- of andere struiken met doornen, zodat de kerk vanaf die zijde niet bereikbaar was. De bomen die op het perceel staan, zijn hoogstwaarschijnlijk uit de bouwtijd van de kerk. De tuin bij de woning van de koster is ingedeeld met een grasveld en een lage heg aan de straat; de basis is waarschijnlijk bij het tot stand komen van het ensemble gelegd. Er is verder geen onderzoek gedaan naar de groenaanleg.

Afb. 16 De Pniëlkerk naar ontwerp van architect Cees J. Groen. De foto is van kort na de voltooiing in 1964. (foto Reliwiki)

Afb. 17 Het interieur met altaar (www.gereformeerdekerken.info).

3. Cultuurhistorische context

Het was destijds het derde kerkgebouw van de Gereformeerde Kerk in Almelo, na de Molenkampskerk (1910; gesloopt 1973) en de Noorderkerk/Emmaüskerk (1935; gesloopt 2006). De nieuwe kerk werd tijdens een feestelijke bijeenkomst op 19 december 1964 in gebruik genomen. De Pniëlkerk is de derde en laatste overgebleven kerk uit de jaren '60 in Almelo. Eerder zijn de Exoduserk (1962) en de Sint Willibrordkerk (1964) al gesloopt.

Zowel in Rooms Katholieke als in de Protestantse geloofsleer vonden in de Wederopbouwperiode uitgebreide vernieuwingen plaats die hun stempel hebben gedrukt op de naoorlogse kerkgebouwen. De Hervormde Kerk liep voorop. Eind jaren '50 ging de Gereformeerde Werkgroep voor Liturgie aan de gang. De nieuwe richtlijnen waren vooral gericht op het interieur dat een sober en introvert karakter moest hebben. De essentie van het kerkgebouw was dan ook de kerkzaal (waar de ontmoeting tussen God en de gemeente plaatsvond) als één ongedeelde ruimte, het liefst in 'overmaat', omdat het immers boven het gewone uitsteeg. Ramen waren niet voor zicht naar buiten, maar voor de lichtval naar binnen, voor het lezen van de Schrift.

Het liturgisch centrum met de kansel (het Woord), de avondmaalstafel en het doopvont moest één geheel vormen met de ruimte voor de gelovigen waarin het bankenplan een belangrijke rol speelde. Wat het raam met de gekleurde glaskrookjes duidelijk maakt, is de acceptatie van beeldende kunst in de kerk. Het is vooralsnog niet bekend wie het kunstwerk maakte. Kunstuitingen droegen bij aan de geloofsbeleving. In de loop van de jaren 50 van de vorige eeuw verzakelijkte de bouwstijl van de kerkgebouwen en werden er steeds vaker moderne materialen en constructies toegepast. Een ander aspect van de naoorlogse kerkenbouw is de toename van het aantal nevenruimtes, met ruimtes voor ontmoeting. De Pniëlkerk is tekenend voor deze ontwikkelingen.

Huisarts H.R.P. Norbruis, die de klok schonk, was voorzitter van de bouwcommissie. De klok werd voorzien van een gedicht van ds. Okke Jager (1928-1992), een landelijk bekend theoloog en van 1956 tot 1960 een van de gereformeerde predikanten in Almelo: 'Ik ben er op de hoogte van / dat God het diepste neerzien kan / dat Hij u uitleidt luid ik in: van wat geen eind heeft het begin'.

In 2023 is de beslissing genomen om drie van de vier gereformeerde kerken in Almelo te sluiten, onder meer vanwege teruglopend bezoek en afnemende financiële mogelijkheden. De toekomst van de Protestantse Gemeente Almelo ligt alleen nog in de Grote Kerk en het aangrenzende gebouw De Schouw. Op 22 december 2024 is de laatste dienst gehouden in de Pniëlkerk. Het kerkgebouw is verkocht en de sloopvergunning is aangevraagd.

4. Waardering

Stedenbouwkundige waarden

- Het kerkensemble is stedenbouwkundig van belang als representatief voor de ontwerpgedachten over situering en vormgeving van kerken, bovendien beeldbepalend door de toren;

Architectuurhistorische waarden

- Het kerkgebouw met nevenruimten is architectuurhistorisch en typologisch representatief voor de naoorlogse ontwikkelingen in de Gereformeerde kerkenbouw, met name de fase vanaf jaren 50 toen de bouwwerken in een modernistische bouwstijl werden opgericht, de kerkzaal in 'overmaat' werd ontworpen en kunst werd gezien als bijdrage aan de geloofsbeleving;
- Het kerkgebouw is bovendien architectuurhistorisch van belang vanwege de esthetische kwaliteiten die zijn gelegen in de opbouw van verschillende blokvormige volumes, door raamstroken en glaspuien luchtig vormgegeven;

Kunsthistorische waarden

- Het kerkensemble is van kunsthistorisch belang vanwege het glaskunstwerk dat bovendien een representatieve waarde in de kerkzaal heeft;
- Het bouwwerk is van belang vanwege het Van Leeuwen orgel;

Cultuurhistorische waarden

- Het kerkensemble is cultuurhistorisch van belang als representatief voor de ontwerpgedachten over situering en vormgeving van kerken in een Wederopbouwwijk;
- De kerk is bovendien cultuurhistorisch en maatschappelijk van belang, met name voor de Protestantse gemeente

Gaafheid/herkenbaarheid

Het kerkensemble is op hoofdlijnen gaaf, in detail redelijk gaaf - het liturgisch centrum is niet gaaf te noemen.

Zeldzaamheid

De Pniëlkerk is in Almelo de enig overgebleven kerk uit de jaren 60 van de vorige eeuw.

Conclusie

De Pniëlkerk heeft voldoende kwaliteit, conform bovengenoemde criteria, om aangewezen te worden als gemeentelijk monument.

Bronnen

Bouwdossiers en door gemeente Almelo aangeleverde documentatie.

Leon van Meijel, *Kerkgebouwen in de gemeente Ede uit de periode van oorlog en wederopbouw (1940-1967)*, Nijmegen 2008

Bettina van Santen, 'De Hoogste vorm van bouwen', in: C. de Boer-Van Hoogevest, M. van Damme,

Bouwen op historie. 100 jaar Van Hoogevest Architecten 1909-2009, Amsterdam 2009

Website Reliwiki dd. 4 juli 2025

Fotobijlage

De toren als baken in de wijk, gesitueerd op de grens van het groene voorplein en de parkeerplaats.

Het groene voorplein en de parkeerplaats.

De kerkzaal, hoog boven de bijgebouwen uit, links de toegang, rechts de luifel naar de fietsenstalling.

De voorgevel van de kerkzaal met links het Christusmonogram.

Detail Christusmonogram.

Dakopbouw op de kerkzaal met het 'kruisvenster'.

Detail 'kruisvenster'.

Detail 'kruisvenster'.

De ramen die de kerkeradskamer verlichten.

Detail achtergevel.

Zicht vanuit het oosten op het tussenlid en de woning.

Het tussenlid tussen de nevenruimten bij de kerk en de woning.

Detail van het tussenlid tussen de nevenruimten bij de kerk en de woning.

Zicht op de woning vanaf de Johan Jongkindstraat.

Houten glaspui die de vergaderruimten verlicht.

Tuin aan de Johan Jongkindstraat.

De fietsenstalling en zicht op de toren.

Het af te sluiten terrein voor de fietsen.

Portaal en de tochtdeuren naar de foyer.

Detail portaal, stichtingssteen.

Portaal, natuurstenen tegelvloer.

Tochtdeuren naar de foyer.

Foyer.

De foyer met rechts, achter het gordijn, de glaspui tussen de foyer en de kerkzaal.

Kerkzaal, zicht op het liturgisch centrum.

Kerkzaal met links de toegang vanuit de foyer.

Kerkzaal met zicht op de foyer.

Kerkzaal met het liturgisch centrum.

Kerkzaal, de uitschuifbare banken.

Kerkzaal met het liturgisch centrum.

Kerkzaal, avondmaalstafel.

Kerkzaal, restant doopvont.

Kerkzaal, luchtigheid door een raamstrook tussen twee wanden.

Kerkzaal, het liturgisch centrum met tegels van linoleum.

Kerkzaal, met zicht op de noordelijke wand.

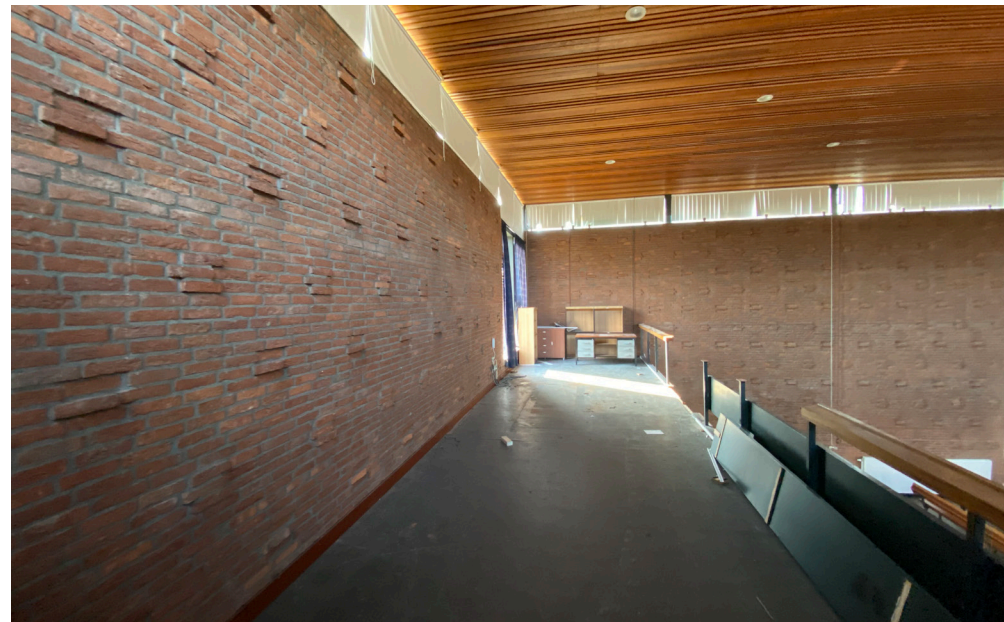
Kerkzaal, detail grintbetonnen vloer.

Kerkzaal, zicht richting het liturgisch centrum met de uit het midden staande avondmaalstafel.

Kerkzaal, spiltrap naar het balkon.

Kerkzaal, balkon.

Kerkzaal, balkon met zicht op het liturgisch centrum.

Nevenruimten, vergaderruimte.

Nevenruimten, vergaderruimte.

Nevenruimten, ontmoetingsruimte.

Nevenruimten, keuken bij de ontmoetingsruimte.

Nevenruimten, ontmoetingsruimte.

Nevenruimten, ontmoetingsruimte.

Woning, woonkamer.

Woning, kamer begane grond.

Woning, trappenhuis.

Woning, eerste verdieping, badkamer.

Woning, eerste verdieping, slaapkamer.

Woning, eerste verdieping, slaapkamer met inbouwkasten.

Woning, eerste verdieping, zicht op de nevenruimten achter de kerkzaal.

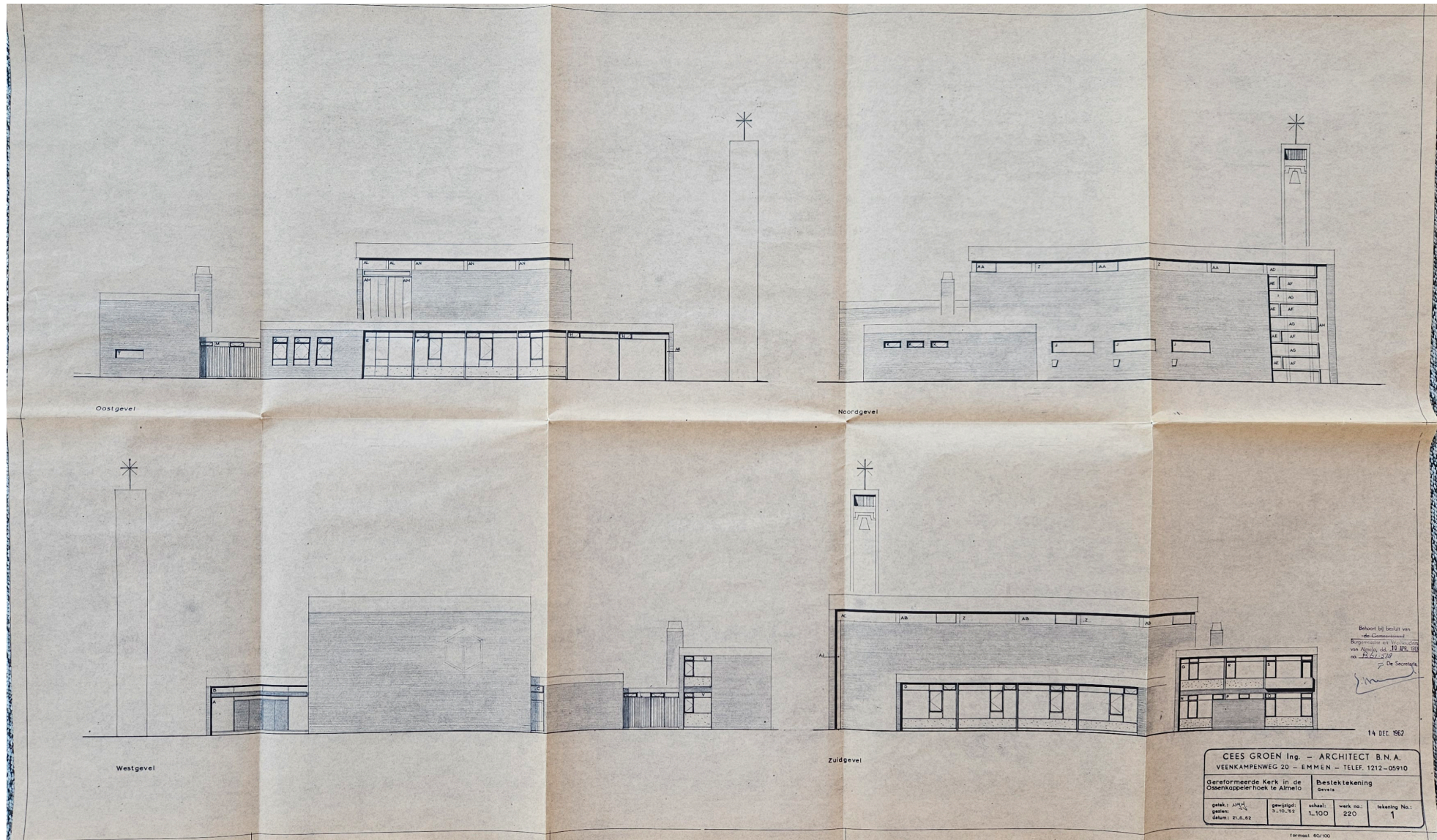

Woning, eerste verdieping, slaapkamer.

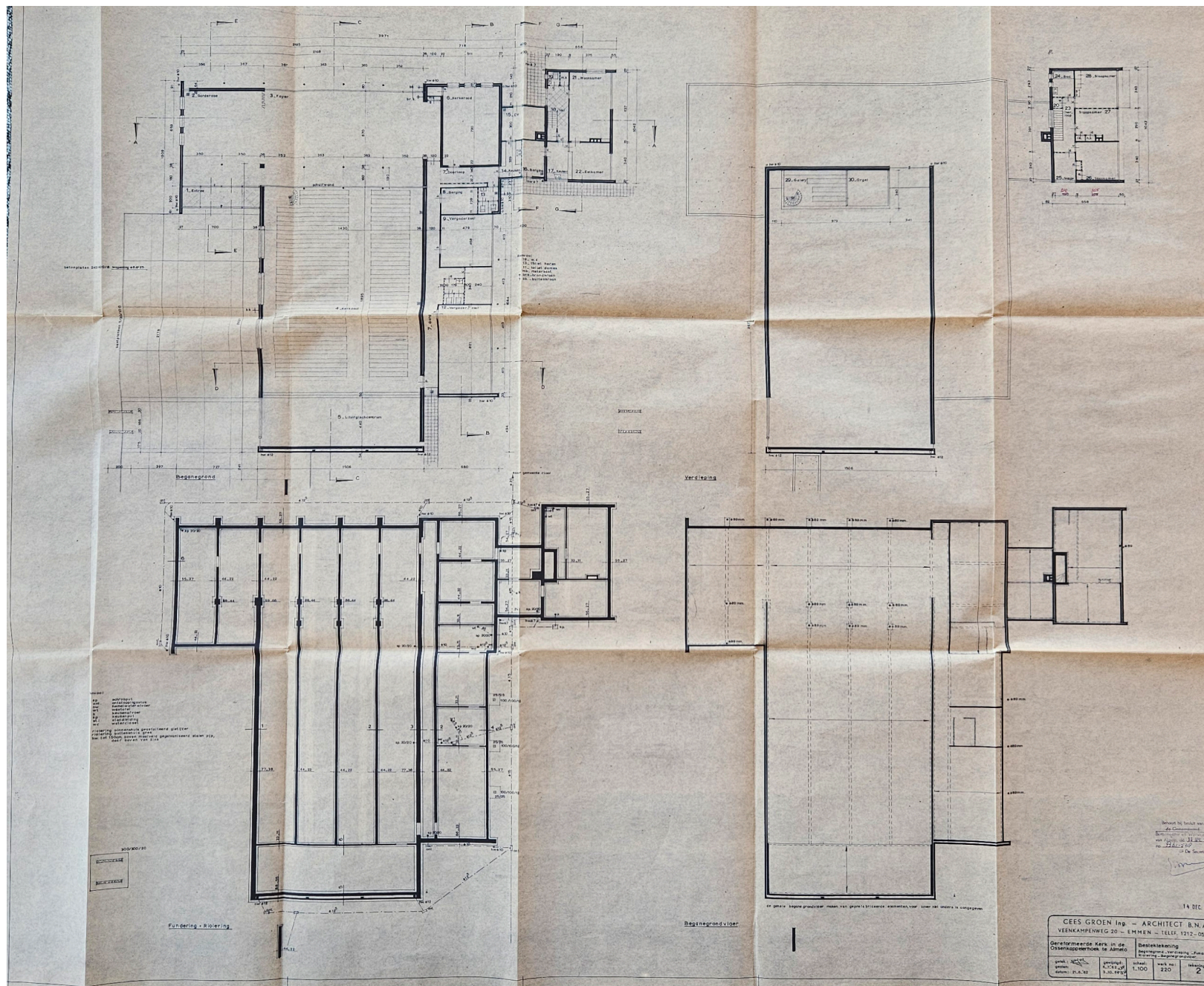

Garage bij de woning.

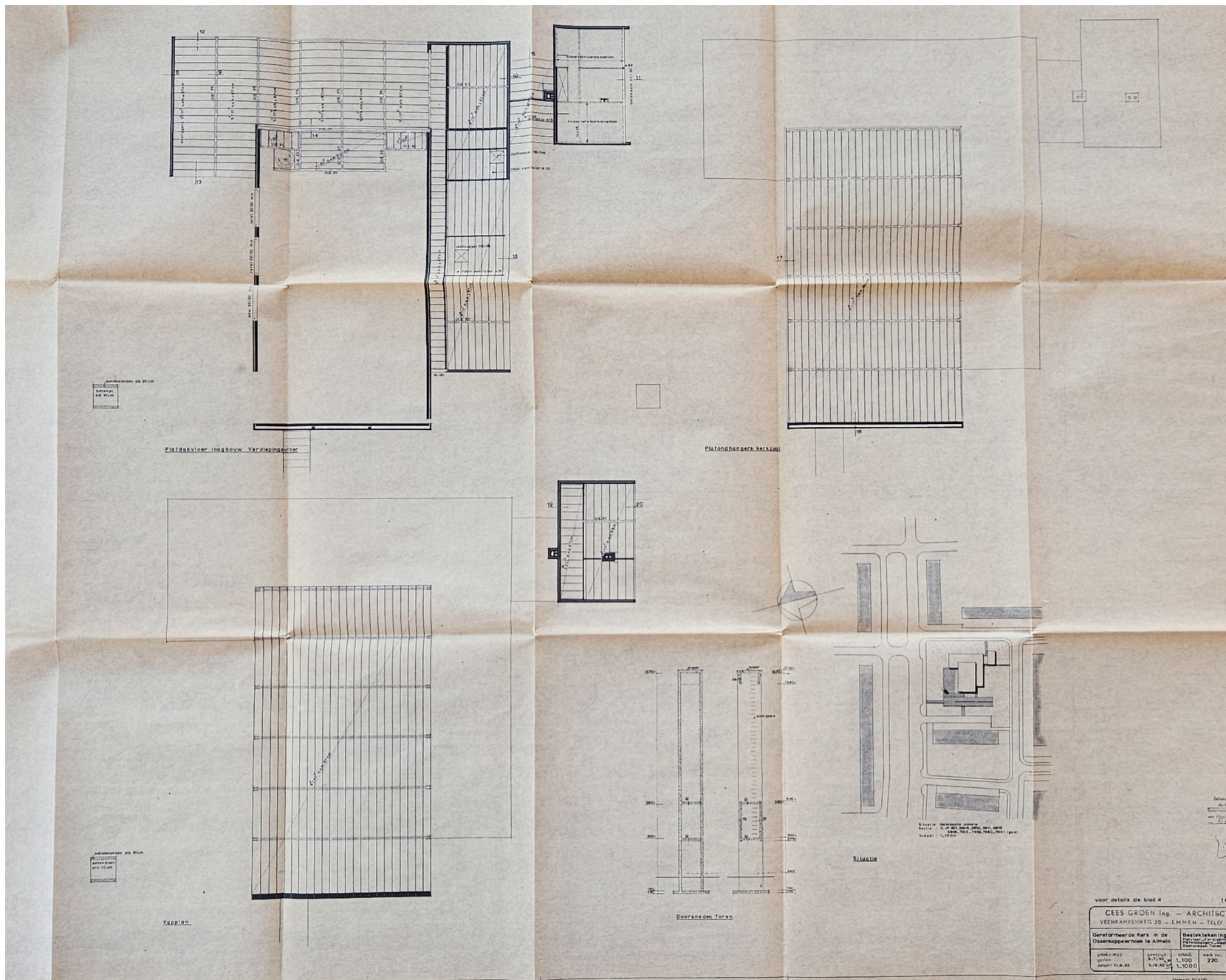
Bouwtekeningen

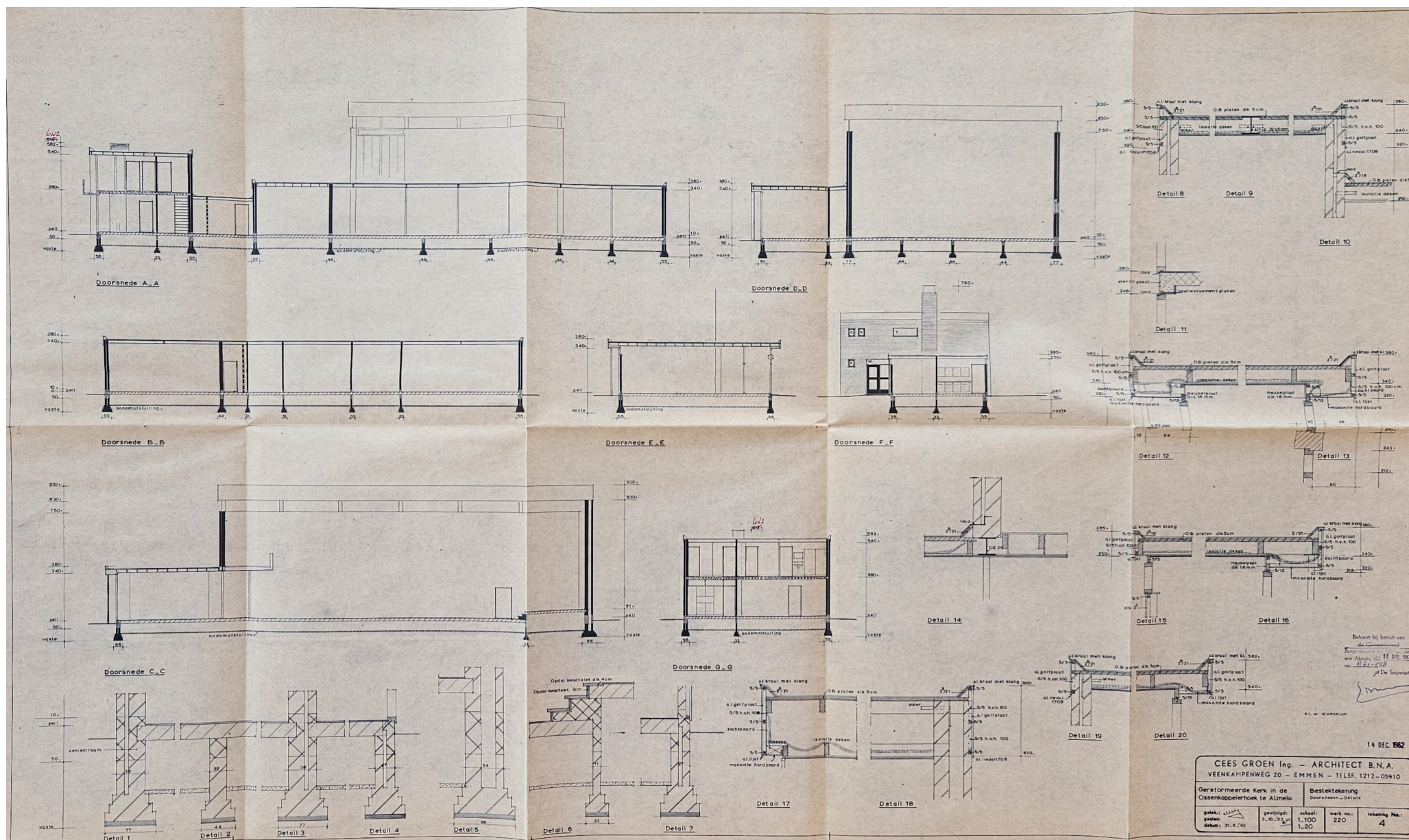
Aanzichten, bouwtekeningen van Cees Groen uit 1962 (gemeentearchief)

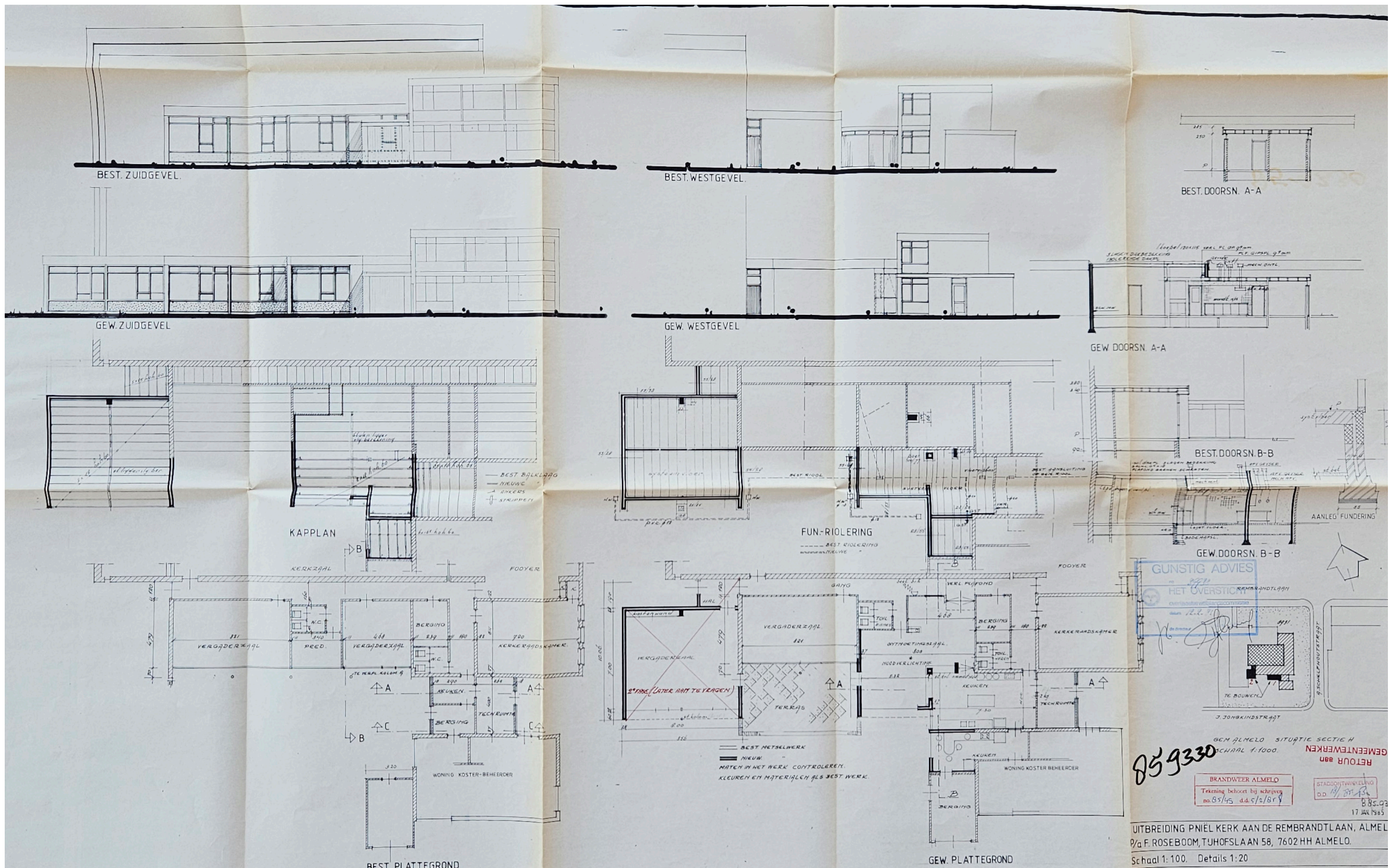
Begane grond, bouwtekeningen van Cees Groen uit 1962 (gemeentearchief).

Dakconstructies, bouwtekeningen van Cees Groen uit 1962 (gemeentearchief).

Doorsneden, bouwtekeningen van Cees Groen uit 1962 (gemeentearchief).

Uitbreiding uit 1985, architect onbekend.

Colofon

Titel

Waardering van de Pniëlkerk te Almelo

Opdrachtgever

Gemeente Almelo, S. Jansen
manager Advies en Regie

Samenstelling

Tom Temmink
Marjanne Statema
Lisanne van den Bulk

Redactie

Marjanne Statema

Vormgeving

Miriam van Eunen

Contactgegevens

Het Oversticht
Aan de Stadsmuur 79
8011 VD Zwolle

Datum

Juli 2025

Contact

038 - 421 32 57
info@hetoversticht.nl

Bezoekadres

Aan de Stadsmuur 79
8011 VD Zwolle

Postadres

Postbus 531
8000 AM Zwolle

hetoversticht.nl

